

پرهزینه‌ترین پروژه‌های گردشگری جهان که متروکه شدند + تصاویر

جزایر متروکه، درهای قفل‌خورده و مجتمع‌های تفریحی خالی از سروسدا و شادی و تفریح مردم، نشانه‌ای از شکست برنامه‌ریزی و مدیریت در پروژه‌های عظیم گردشگری است که نمونه‌اش را در کشورهای زیادی می‌توان یافت.

جزایر متروکه، درهای قفل‌خورده و مجتمع‌های تفریحی خالی از سروسدا و شادی و تفریح مردم، نشانه‌ای از شکست برنامه‌ریزی و مدیریت در پروژه‌های عظیم گردشگری است که نمونه‌اش را در کشورهای زیادی می‌توان یافت.

به گزارش انتخاب روزنامه انگلیسی "دیلی میل" در گزارشی به بناهای تفریحی و اقامتی اشاره کرده است که زمانی با رویای جذب میلیون‌ها گردشگر خارجی و داخلی کلید خوردند، اما اکنون به دلایلی

همان، ناممکن نشدن، هزینه‌های ساخت ه‌نا؛ به ندرت، فساد، نادان، متعسف و نیمه‌کاره، ها شده‌اند.

هتل هرمون

آنچه در ذیل آمده، هفت جاذبه گردشگری پرهزینه و البته شکست‌خورده است که در آمریکا، کره‌جنوبی، دبی و آلمان تنها موجب ضرر مالی شده‌اند:

هتل «هرمون» لاس‌وگاس/ هزینه = 170 میلیون پوند

هتل «هرمون» قرار بود برج مجلل 48 طبقه در شهر همیشه بیدار لاس‌وگاس باشد. شروع ساخت این بنا در سال 2008 آغاز شد، اما نقصان‌هایی در ساختار استیل این سازه، کارشناسان را به این نتیجه رساند که این آسمان‌خراش در برابر زلزله‌ای قوی آسیب‌پذیر خواهد بود.

هتل «هرمون» بخشی از یک پروژه پنج میلیارد پوندی بود، اما پس از نیمه‌کاره رها شدن، سوژه‌ی شکایتی 241 میلیون پوندی شد. اکنون کمپانی «MGM» که ساخت این ساختمان 48 طبقه را بر عهده داشته، در حال صرف هزینه‌ی 20 میلیون پوندی برای تخریب این بناست. این مبلغ گزافی برای هتلی است که هرگز افتتاح نشد.

«حان حمان» دبی/ هزینه = هشت میلیارد پوند

جزایر جهانی

پس از موفقیت پروژه میلیاردری «پالم دویی» که جزیره‌ای مصنوعی به شکل یک درخت بود، دولت ثروتمند امارات تصمیم گرفت چشم جهانیان را به خاورمیانه خیره کند. کار بر روی شبکه‌ای از 300 جزیره پراکنده در سال 2003 آغاز شد. هدف از طرح این ایده، فروش این جزایر به ثروتمندان و ساخت جزایر به سبک مورد علاقه‌ی آن‌ها بود. اما با بحران اقتصادی که در آن سال رخ داد، ساخت این پروژه متوقف شد.

بیش از نیمی از «جزایر جهانی» به فروش رسیده‌اند، اما توسعه این پروژه متوقف شده و بسیاری از این جزیره‌ها به حال خود رها شده‌اند. سال 2011 بود که خبر رسید برخی از این جزایر در حال غرق شدن هستند و شرکت مالک آن‌ها «دویی ورلد»، به خاطر بدهی 15 میلیارد پوندی‌اش باید آن‌ها را واگذار کند. پس از بهبود وضعیت اقتصادی، کار روی این جزایر از سر گرفته شد و مراحل تکمیل برخی از آن‌ها تا اواخر سال 2013 ادامه داشت.

فرودگاه برلین/ هزینه = پنج میلیارد پوند

فرودگاه «برندنبرگ» برلین قرار بود دریچه جدیدی را برای سفر به آلمان باز کند. تصور می‌شد این فرودگاه جایگزین مدرنی برای فرودگاه‌های شونفلد و تگل باشد، اما با این که در ژوئن 2012 افتتاح شد، برنامه تمام پروازها با سه هفته و نیم تأخیر مواجه شد و این فرودگاه بدون استفاده باقی ماند.

این فرودگاه که قرار بود 900 میلیون پوند هزینه داشته باشد، به دلیل نقص در سیستم اطفای حریق به سرانجام نرسید و بودجه‌ای دو میلیارد و 800 میلیون پوندی را به چالش کشید. پس از این حباب، هم سازندگان، فهدگاه «بندننگ» درخواست ندرت، 800 ملیون، ندرت، کردند و این داستان، همچنان، ادامه داد.

فرودگاه برندنبرگ

کازینو «رول» آتلانتیک سیتی/ هزینه = یک میلیارد و 500 میلیون پوند

ایده ساخت کازینو «رول» با 3800 اتاق در سال 2007 مطرح شد، اما کمپانی سازنده این مرکز اقامتی و تفریحی در ایالت نیوجرسی در سال 2009 به کمبود بودجه برخورد و پروژه را نیمه‌کاره رها و 400 کارگر را بی‌کار کرد.

در سال 2011 کمپانی «رول اینترتینمنت» کرکره برنامه‌هایش را کمی پایین‌تر کشید و تعداد اتاق‌ها را به 1100 عدد کاهش داد. این هتل در سال 2012 افتتاح شد، اما ماجراها به اینجا ختم نشد و «رول» در سال 2013 اعلام ورشکستگی کرد. در ماه جاری میلادی بود که کارینوی این مجتمع به کار خود پایان داد.

پارک سرگرمی «واندرلند» پکن/ هزینه = 80 میلیون پوند

پارک «واندرلند» قرار بود پاسخ چینی‌ها به «دیزنی‌لند» باشد و سالانه از بازدیدکنندگان میلیونی میزبانی کند، اما در واقع این پارک موضوعی پس از 15 سال تلاش بی‌نتیجه به شهر ارواح در حومه پکن بدل شد. این سازه قرار بود در محیطی 20 هکتاری بنا شود، اما به دلیل اختلاف بین مالک زمین و سازندگان و فساد اقتصادی در سال 1998 متوقف شد.

اواسط دهه 1990 بود که ژاپنی‌ها ایده ساخت مجتمع تفریحی را مطرح کردند تا سالانه سه میلیون بازدیدکننده را به خود جذب کند و سالانه درآمدی یک میلیارد دلاری را برگرداند، اما این رویا هرگز محقق نشد.

هتل ریونگ‌یونگ

هتل «ریوگ‌یونگ» کره‌جنوبی/ هزینه = 450 میلیون پوند

کره‌جنوبی هم یکی دیگر از کشورهایی بود که هزینه‌ای گزاف برای ساخت مرکزی گردشگری صرف کرد، اما در نیمه راه به بن‌بست رسید. هتل «ریوگ‌یونگ» با یک هزار و 82 فوت ارتفاع قرار بود تابستان سال گذشته پس از برنامه‌ریزی 24 ساله افتتاح شود، اما این‌بار هم به نتیجه نرسید.

کار بر روی این ساختمان عظیم مثلثی‌شکل در سال 1987 در زمان حکومت «کیم جونگ اون» آغاز شد. تصور می‌شد تأسیس چنین هتل شگفت‌انگیزی، شکوه میزبانی کره‌جنوبی برای رقابت‌های

المپیک 1988 را دوچندان کند، اما بودجه این پروژه کافی نبود و کار به کندی پیش رفت. سرانجام در سال 1992 با فروپاشی نظام شوروی، بحران اقتصادی و درگیری کشور با خشکسالی این طرح هم با شکست مواجه شد.

طی دهه‌های اخیر ساختمان این هتل نیمه‌ساخته مورد تمسخر واقع شد و با عنوان «هتل فنا» شهرت یافت. تا این که پروژه در سال 2008 بار دیگر به راه افتاد. سازنده‌ای مصری روی کار آمد و کمپانی «کمپینسکی» قراردادی را برای افتتاح آن در سال 2013 امضا کرد. اما آن تاریخ هم گذشت و خبری از بریدن روبان تأسیس «ریونگ‌یونگ» به گوش نرسید. «کمپینسکی» از پروژه کناره‌گیری کرد و نام «ریونگ‌یونگ» به عنوان مرتفع‌ترین ساختمان بدون استفاده جهان در کتاب رکوردهای جهانی گینس به ثبت رسید.